SVENSKA CANADA TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH PAPER IN THE DOMINION OF CANADA.

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

ÅRG. (Year) 22. Lösnummer 5 Cents. WINNIPEG, MAN., ONSDAGEN DEN 14 JANUARI 1914. Nr 2.

Provincial Library Nov 14 Winnipeg

Afslutad karriär.

Den vördade brittiske statsmannen Joseph Chamberlain drager sig tillbaka från politiken.

En lysande bana.

VAR PARLAMENTSLEDAMOT I ÖFVER TRETTIOSJU ÅR.

Joseph Chamberlain, den gamle brittiske statsmannen, har beslutat att vid nästa allmänna val draga sig tillbaka från parlamentet. Han har oafbrutet sedan 1876 varit medlem af underhuset, hela tiden representerande West Birmingham.

I ett bref, adresseradt den 7 jan. till Unionist association of Birmingham, säger mr. Chamberlain:

Joseph Chamberlain.

''Innan jag afreser till södra Frankrike, anser jag det vara min plikt att till eder meddela mitt beslut att vid nästa allmänna val afgå från parlamentet. Det är icke med glädje jag kommit till detta beslut att skilja mig från en förbindelse, som varat öfver 37 år, under hvilken tid jag från mina valmäns sida rönt bevis på ständigt växande förtroende och understöd. Men jag kan icke hoppas att åter upptaga mitt arbete i parlamentet, och jag tror, att vår stad och vår valkrets behöfver en yngre man, som kan taga aktiv del i parlamentsarbetet och vara eder behjälplig att uppehålla unionistsakens prestige i Birmingham.''

Mr. Chamberlain lämnar sitt residens Highbury i Birmingham denna vecka, och efter ett kort besök i London, företager han sin vanliga vinterresa till södra Frankrike.

Någon egentlig försämring i mr. Chamberlains hälsa har icke nyligen inträffat. Det är emellertid nära åtta år, sedan han talade i underhuset, och nära tre år, sedan han där var synlig och då endast för några minuter vid öppningshögtidligheterna 1911, då man förhjälpte honom till parlamentet, för att han skulle kunna aflägga eden.

Joseph Chamberlain var vid början af sin karriär radikal. Han tjänstgjorde i flere kabinett under William Ewart Gladstone som president för ''board of trade'' och president af ''local government board''.

Mr. Chamberlain blef unionist, då brytningen om ''home rule'' för Irland inträffade i det liberala partiet, och han var statssekreterare för kolonierna under tiden för boerkriget. Han är nu 78 år gammal.

Mr. Chamberlain har varit gift tre gånger. Hans tredje hustru, med hvilken han ingick äktenskap 1888, är dotter till framlidne president Cleveland.

Den engelska pressen af alla färger var förliden vecka fylld med spaltlånga omnämnanden om den gamle statsmannens afgång. Berömmande ord kommo från såväl vänner som motståndare.

Till Chamberlains efterträdare i parlamentet nämnes ryktesvis hans son Neville.

Hon. David Laird afliden.

Hon. David Laird, indiankommissarie af Canada, afled i måndags morse i Ottawa, Ont., i en ålder af 81 år. Döden följde efter endast några dagars sjukdom.

Notabelt dödsfall.

Sir Joseph Dubuc, f.d. chief justice i Manitoba, afled i onsdags i Los Angeles efter en kort tids sjukdom. Han var vid sitt frånfälle 73 år gammal. Han har äfven varit talman i provinsparlamentet.

Ett frikostigt bolag.

Ford Motor Co:s i Detroit, Mich., direktion har nu beslutat ur den reservfond, som under de senaste åren bildats, till bolagets arbetare utbetala en summa af i allt 10 miljoner dollars. Denna summa kommer att distribueras på så sätt, att samtliga arbetare beviljas en löneförhöjning af hundra procent.

EN MONUMENTAL BYGNAD.

Sveriges utställningsbygnad i San Francisco blir ståtlig och äkta svensk.

Bestyrelsen för Sveriges deltagande i den internationella utställningen i San Francisco 1915 sammanträdde d. 12 dec. i Stockholm och antog därvid ett af arkitekten F. Boberg utarbetadt förslag till utställningsbygnad.

Hufvudingången af den svenska paviljongen förer genom en grind med monumentala grindstolpar till en öppen gård med en springbrunn eller en skulptur i midten och gröna gräsmattor med rabatter. Kring denna gård äro bygnadens olika afdelningar grupperade. I fonden befinner sig en sval och skuggrik loggia, från hvilken man direkt kommer in i utställningens förnämsta hall. Denna loggia är samtidigt förbindelse mellan bygnadens sydöstra och nordöstra flygel. Den förra innehåller sällskapsrum, upplysningsbyrå och kontor. Efter inträdet i bygnaden föra till vänster ett par trappor från loggian in i en hall med ett rymligt kapprum och toalettrum för damer. Genom detta kommer man in i ett rum med fönster mot gatan, afsedt att vara ett hvilo- och skrifrum för damer, och därifrån inträder man i det stora sällskapsrummet, hvilket äfven har direkt förbindelse med hallen. Detta rum, som får imponerande dimensioner, skall möbleras i svensk stil samt prydas med svenska konstföremål.

Från sällskapsrummet kommer man åter ut i hallen, hvarifrån en trappa leder till en öfre våning, som innehåller kapp- och toalettrum för herrar samt ett rök- och skrifrum. Från hallen leda vida dörrar till samlingssalen, som är afsedd att rymma omkring 300 personer, och som väntas blifva flitigt använd för föreläsningar, biograf- och kinematografföreställningar, sammanträden af svensk-amerikanska föreningar o. s. v.

Såväl från loggian som från hallen och föreläsningssalen föra ingångar till utställningslokalerna. Den som från loggian träder in i utställningen, befinner sig omedelbart i en stor sal med hög takhvälfning, hvilken är afsedd att lämna plats för de förnämsta utställningsföremålen. På ömse sidor om denna befinna sig mindre utställningssalar för sådana grupper, som böra sammanföras i särskilda rum, hvar för sig.

Från den stora utställningshallen och från loggian kommer man in i bygnadens nordvästra flygel, hvarest man först träffar på en rymlig upplysningsbyrå, hvars personal skall vara beredd att besvara de frågor af allmän natur, som kunna göras rörande Sverige och svenska förhållanden. Vidare skola här utlämnas tryecksaker af alla slag. Strax intill befinna sig utställningsbyråns lokaler och slutligen försäljningslokalen, där utställningsminnen af olika slag, men alla af svensk tillverkning, tillhandahållas de besökande.

Högt reser sig det fyrkantiga tornet med sin fjällbetäckta spira, hvita reveterade väggar och sitt brutna tak, som liksom tornet täckt med fjäll i mörkt tjärröd färg gifver åt bygnadens yttre det bestämda intrycket af svenskhet, som främst måste fordras af det hus, hvars hufvuduppgift är att inrymma en nationellt värdig svensk utställning.

HEDRAD LANDSMAN.

Konsul Magnus Clarholm i New York har utnämnts till generalkonsul.

Enligt meddelande från New York har konsul Magnus Clarholm, som sedan en ny aflönad konsulspost upprättades i New York från och med januari 1909, varit dennas innehafvare, blifvit utnämnd till generalkonsul.

Konsul Clarholm, som i öfver tolf års tid tjänstgjort på konsulsbanan, kom år 1896 efter i Upsala afslutade juridiska studier till dåv. svensk-norska generalkonsulatet i Genua, Italien, där han under cirka fyra år tjänstgjorde som sekreterare samt äfven en kortare tid som t. f. generalkonsul. År 1900 förflyttades han till generalkonsulatet i Hälsingfors, Finland, likaledes i egenskap af sekreterare, och tilldelades år 1902 ett svenska statens konsulsstipendium samt förordnades att tjänstgöra vid svensk-norska konsulatet i New York. Konsul Clarholm skötte flera gånger på längre förordnanden vicekonsulsbefattningen under den tid svenska och norska konsulaten voro ett och utnämndes i september 1906 till svensk vicekonsul i New York, samtidigt med att A. E. Johnson förordnades som t. f. konsul, det vill säga provisorisk konsul. Någon utnämning till konsul skedde ej, antagligen emedan höga vederbörande redan då anade att konsulatgöromålen på grund af de tilltagande förbindelserna mellan Sverige och Amerika i en ej alltför aflägsen tid skulle komma att gifva fullt arbete åt tvänne tränade konsulatämbetsmän. Konsul Johnson kvarstod emellertid vid konsulatet intill 1908 års slut.

I försvarsfrågan.

Statsminister Staaff höll sitt länge bebådade tal i försvarsfrågan den 20 dec.

Manliga ord.

STÖRRE EKONOMISKA UPPOFFRINGAR FÖR DE BEMEDLADE.

Statsminister Staaffs länge bebådade och med så stor spänning motsedda tal i försvarsfrågan gick på söndagen d. 21 dec. af stapeln i Karlskrona exercishus, hvilket var till trängsel fyllt med folk, som efter talets slut hälsade det med ihållande applåder.

Tal. började med några yttranden, om det myckna talet om **krigsfaran**. Han framhöll, att det icke kan vara tal om några omedelbara öfverfallsplaner mot oss nu, men att spänningen mellan stormakterna, vissa af dessas utvidgningsbegär samt faran för neutraliteten alltid förefinnas. Man bör därför utan nervositet och uppbetsning, men med klok och välbetänkt omsorg ordna vårt försvar.

I sammanhang härmed framhöll tal. ännu en gång vikten för Sverige att iakttaga full neutralitet samt afvisade alla allianspläner.

I fråga om försvarsberedningarnas arbete häfdade tal. rätten för dessa att i det förberedande arbetet få ha full sekretess, så att icke arbetet störes. Detta är vanligt vid alla utredningar.

Kom så redogörelsen för själfva sakförhållandena. Härvid berördes först den ekonomiska undersökningen.

Man hade inom beredningarna uppgjort förslagsbudgeter för en tid af 9 år framåt för att se, huru inkomster och utgifter skulle ställa sig, särskildt i förhållande till försvarsbudgeten. En nödig ökning i statsinkomsterna ansågs därvid kunna åstadkommas dels genom ett mera rationellt utnyttjande af statens skogar, dels genom ökning i stämpelbeskattningen och i arfskatten, dels genom höjning af inkomst- och förmögenhetsskatten för de högre inkomsterna.

Andra försvarsberedningen hade undersökt arméns och flottans inbördes betydelse för landets försvar, och därvid kommit till den slutsatsen, att armén är hufvudvapnet, emedan den har att möta såväl anfall öfver landgränsen som fiendtliga landstigningar. Äfven flottan måste dock naturligtvis tillgodoses för att söka hindra eller försvåra de senare samt för att förhindra fiendtlig blockad. Tyngdpunkten i dess verksamhet ligger i dess skärgårdsförsvar, ehuru den ju äfven må kunna åtminstone försvåra landstigningar på öppen kust, och på grund häraf togs hufvudvikten kom-

Statsminister Staaff.

ma att läggas på torped- och undervattensvapnet. Dessa behöfva dock en pansarflotta till stöd, och antalet nya pansarbåtar torde föreslås till 6 eller 7. Om pansarbåtstypen nämndes ingenting. Dessutom fordras betydande förstärkningar af Vaxholms, Oscar-Fredriksborgs och Karlskrona fästningar samt en ny befästning vid Ångermanälfvens mynning, för att skydda mellersta Norrlands kust.

I fråga om arméns förstärkning föreslås först att värnpliktsåldern flyttas fram från 21 till 20 år, hvarigenom man ju vinner en hel årsklass, samt vidare ett bättre utnyttjande af reserven genom anskaffande af bättre befäl och utrustning åt denna. Detta skall ske genom bl. a. användning af f. d. fast befäl, som pensionerats, men kommit i reserven, af ett antal värnpliktigt befäl samt genom reservstatsbefäl, d. v. s. officerare, som tagit afsked i förtid mot att erhålla viss nedsatt lön med bibehållande af vissa skyldigheter.

Den lika nödvändiga höjningen af underbefälet, som nu både företer stora vakanser och icke alltid är tillräckligt duglig, skulle åstadkommas genom att till truppförare uttaga 10 procent af årskontingenten under första tjänstgöringen, som skulle utbildas i 365 dagar, samt till instruktörer, hvilka skulle tjänstgöra i 500 dagar, särskildt dem, som erhållit någon högre allmänbildning, såsom studenter, teknologer och andra högskolebildade, chalmerister, folkskollärare m. fl.

Till försvarskraftens kvalitativa höjande höra sådana ting som infanteritruppförbandens förseende med kulsprutor, en planmässig utveckling af ingenjörvapnet jämte modärna tekniska hjälpmedel, skapandet af en flygflotta, infanteriets utrustning med kokapparater etc.

Kommer så den viktigaste och mest omstridda frågan, den om öfningstidens utsträckning och om vinterutbildningen.

Statsministern framhöll här de förhoppningar man haft, att öfningstiden skulle kunna något inskränkas. Här tillkommer emellertid den synpunkt, som på senare tiden trängt sig fram, att en vinterutbildning nödvändigt behöfves, och detta har ytterligare invecklat problemet. Förutom att det då behöfs längre tid — man har beräknat vinterutbildningen till omkring 40 dagar — blir också frågan, huru denna skall förläggas. Skall man börja rekrytskolan 1 november och låta den pågå utan afbrott till framåt sommaren, eller börja på våren och med ett afbrott på hösten för repetitionsöfningarna fortsätta till fram på nästa år? I förra fallet får man mera sammanhang, men då måste öfningarna, emedan det är under den mörka och kalla årstiden, utsträckas längre; i senare fallet får man en bättre årstid för den hufvudsakliga delen af öfningarna, men då får man intet afbrott för skörden m. m.

Tal. förklarade sig icke vara beredd att nu yttra sig om lämpligheten af den ena eller andra linjen. Och härtill komme de löften, som kunde anses afgifna 1911, att icke öka öfningstiden. Tal. ansåg självklart, att en riksdagsman skall stå vid sina löften — hvilket icke är detsamma som att valmännen skola ålägga honom vissa saker — och han fann det ''stå i synnerligen god öfverensstämmelse med den liberala uppfattning, som syftar till att man bör ha folket med i de viktiga fosterländska angelägenheterna, ifall man icke söker framdrifva ett beslut om väsentligare ökning i öfningstiden för infanteriet vid 1914 års riksdag. De öfriga höjningarna äro mycket nog för den riksdagen''. ''Låt oss i stället'', fortsatte tal., ''använda tiden för att upplysa folket om nödvändigheten af vinterutbildning och om att en sådan utbildning nog måste draga med sig någon ökning af tiden. Låt vidare folket själft sätta sig in i och tänka öfver de olika alternativen i detta hänseende: den delade, men ur vissa synpunk-

(Forts. å sid. 5.)

UR SENASTE SVERIGEPOST.

Utslag i förrädarimålen. — Härjande eldsvåda. — Stora donationer. — Starbäck 50 år

— D. 26 dec. fyller lektor Karl Starbäck, den kände riksdagsmannen, 50 år.

— Den kände donatorn kapten H. Westman å Valla har med anledning af sin 60-årsdag den 17 dec. till Linköpings stad donerat ett belopp af 100,000 kr.

— D. 24 dec. föll utslag i målet mot de båda för förräderi häktade, förre underofficeer Törngren och förre studeranden Holsteinsson. Resultatet blef att Törngren dömdes till 5 års straffarbete samt 2 års förlust af medborgerligt förtroende utöfver strafftiden och Holsteinsson till 3 månaders fängelse.

— På kvällen den 23 dec. utbröt eld i materialprofningsanstalten vid Tekniska högskolan. Elden grep omkring sig med stor hastighet och när man vid half 12-tiden lyckats begränsa den, voro byggnadens vindsvåning och öfra våning så godt som fullständigt förstörda af lågorna. En stor del värdefulla material hade äfven förstörts af elden.

— En man, hvars identitet med Hammarbymördaren nu synes sannolik, har häktats i Norrtälje redan innan misstankarna fallit å honom för mordet. Den häktade har befunnits vara en person vid namn Axel Emil Larsson-Hall. Han är född 1873 och straffad två gånger för inbrottsstöld samt har därjämte tre gånger varit ådömd tvångsarbete. Han är mörklagd och blott 1.67 meter lång — signalementet stämmer fullkomligt med tjänstflickan Ebba Larssons uppgifter. — Senare meddelas emellertid, att Larsson Hall kunnat bevisa sitt alibi.

— Inför Öfver-Luleå tingslags häradsrätt började d. 23 dec. första ransakningen med för spioneri häktade danske löjtnanten Frederiksen. Sedan den häktade redogjort för sina lefnadsomständigheter vidtog ett ingående förhör. Därunder erkände han — enligt hvad som försports från håll som anses absolut tillförlitligt — att han kommit till Boden i afsikt att bedrifva spioneri samt att hans agenturverksamhet endast varit en förevändning för vistelsen där och för att undgå polisens uppmärksamhet. Däremot ville han på inga vilkor uppge för hvilken makts räkning spioneriet bedrifvits. Sedan flere vittnen hörts, uppsköts ransakningen till dag, som framdeles skulle bestämmas. Frederiksen fick kvarstanna i häkte.

Djärf rymning.

John Krafchenko, anklagad för mord och bankrån, rymmer från Winnipegs polisstation.

En mystisk affär.

ELFVA TUSEN DOLLARS UTLOFVAS FÖR HANS GRIPANDE.

Tidigt i lördags morse spred sig som en löpeld ryktet om att John Krafchenko, som dagen förut förklarats skyldig att i mars månad stå till rätta, anklagad för mordet på H. M. Arnold och bankrånet i Plum Coulee, rymt från polisstationen här i staden, där han alltsedan anhållandet den 10 dec. varit förvarad. Man ville först icke sätt tro till något dylikt, men snart visade det sig, att ryktet talat sant.

Historien om huru det tillgått vid själfva rymningen divergerade till en början en smula, men i måndags hade man kommit på det klara med hufvuddragen i detta äfventyr.

Det rum, i hvilket Krafchenko hållits förvarad allt sedan hans anhållande, kallas vanligen af polisen ''Old

John Krafchenko.

kitchen'' och är icke någon cell i egentlig mening. Fönstret är försedt med galler, väggarna äro som i vanliga rum, och dörren, som är af ek, är lik andra dörrar i polisstationen. Dörrens lås är ett vanligt lås, som lätt kan öppnas med en vanlig nyckel. ''Old kitchen'' var sålunda föga lämpadt för en förbrytare af Krafchenkos kaliber och hade förut endast användts till förvaring af mindre förbrytare och vittnen.

Man trodde dock inom poliskretsar, att K. icke skulle kunna taga sig ut från detta rum, i synnerhet som han dag och natt bevakades af två poliskonstaplar, hvilka emellertid icke voro beväpnade. Deras namn äro Reid och Flower, och voro de inne i cellen hela fredag kväll utom fem eller sex minuter, mellan kl. 9.30 och 10 e.m., då fången besöktes af sin advokat, P. E. Hagel. Under denna korta stund stod vakten utanför dörren, och ingen af de innevarande var synlig för dem.

Sedan mr. Hagel aflägsnat sig, gingo konstaplarna åter in i rummet och läste dörren bakom sig, och en af dem stoppade nyckeln på sig. Fången var under hela kvällen orolig och gick fram och tillbaka i rummet. Det lär emellertid icke hafva varit något ovanligt utan ha inträffat nästan hvarje natt.

En gång under nattens lopp frågade Krafchenko efter tiden och upplystes då om att klockan var 2.10. Han fortsatte sin vandring fram och tillbaka, medan vaktarna läste i medhafda böcker. Plötsligt stannade han och sade med låg röst: ''Jag skall gå ut''. Då konstaplarna förvånade tittade upp, möttes de af en revolvermynning. ''Håll er tysta, eller ni äro dödens'', fortsatte Krafchenko monologen med låg men säker röst. Därefter befallde han dem att gå in i ett skåp, som stod i rummet, hvilken befallning äfven åtlyddes af de skräckslagna poliserna. Sedan fången väl läst in sina vaktare, hängde han ett täcke, han tog från sängen, öfver den del af skåpdörren, som var försedd med glas, detta för att de instängda icke skulle kunna följa hans rörelser. Täcket föll emellertid ned ett stycke, så att poliserna tydligt kunde urskilja Krafchenko. Denne tog ett rep, som tydligen varit placeradt på skåpet, gick fram till fönstret och pröfvade dess galler, hvilket han emellertid fann vara för hårdt att i:shandla. Han öppnade då dörren till cellen med en nyckel, han hade på sig, och gick ut i korridoren.

I detta ögonblick bräckte poliskonstaplarna fönstret till sitt ofrivilliga fängelse och däraf lockades Krafchenko tillbaka och hotade dem ytterligare en gång med revolvern. Sedan han tagit sin öfverrock och skinnmössa med sig, begaf han sig direkt till polisfotografens rum, där han ofta förut varit. Fönstret i detta rum, som ligger utåt Louise str., var icke försedt med galler och kom sålunda

Krafchenko väl till pass. Han fäste repet vid fönsterposten och halade sig ned för det. Det var så pass svagt, att det brast, innan han nådde marken. Polisstationens eldare, Tomlinson, såg en skymt af den flyende, då denne sänkte sig ned. Han förklarade, att denne springande begaf sig Louise str. i sydlig riktning.

Man förmodar, att en automobil väntat Krafchenko i närheten, men detta är en sak, som ingen ännu med säkerhet vet. En mystisk automobil med tre passagerare lär emellertid ha varit sedd på några platser inom och utom staden just vid denna tid.

Inom några minuter var hela polisstationen på benen och jakten efter den flyende började. Polisen har försökt hålla sina mått och steg hemliga och delvis har det äfven lyckats. Så mycket vet man med säkerhet, att ett energiskt arbete bedrifves natt och dag för att gripa den förrymde banditen, hvilken somliga förmoda hafva lämnat staden och andra tro ännu finnas inom stadens hank och stör, gömd hos någon vän.

På lördag förmiddag sammankallades poliskommissionen och till ordförande valdes ålderman Davidson. Äfven en kunglig kommission, beståen-

(Forts. å sid. 5.)

ETT MÄRKLIGT BONDETÅG.

Uplands bönder inbjuda landets landtmän att samlas kring ett uttalande i försvarsfrågan.

Under debatterna i försvarsfrågan har en af de vanskligaste punkterna varit den om landtmännens ställning till nya försvarsbördor. Väl vet man, att landtmännen äro varmt fästa vid sin jord, men med kännedom om deras sparsamhet och deras fruktan för att särskildt under skördetiden bli beröfvade sin manliga arbetskraft, har man haft anledning befara att de skulle ställa sig ganska motvilliga mot försvarets stärkande. Och detta icke blott på vänstersidan; äfven från ''högerbönder'' i och utom riksdagen har hörts mycken betänksamhet i detta afseende.

I själfva verket låg häri försvarsfrågans ''springande punkt'', ty lyckas man icke få landtmännen i större antal med på en försvarsstärkning, torde utsikterna för en sådan äfven i riksdagen bli ganska ringa.

Af särdeles märklig art och värda att uppmärksamma äro därför de tecken, som nu visa sig att bönderna själfva börja bli benägna att på ett kraftigt sätt demonstrera sin försvarsvänlighet. På ett möte i Upsala den 20 dec., där 120 af Uplands socknar voro representerade genom 361 ombud, beslöts enhälligt att inbjuda bönder och landtmän att samla sig kring ett uttalande till förmån för landets försvar samt att personligen deltaga vid frambärandet däraf till konung, regering och riksdag. När Upplands bönder och landtmän i stor mängd anmält sig vilja deltaga, kommer inbjudan att utfärdas till yrkesbröder i öfriga svenska landskap att på samma dag sluta sig till i Stockholm.

Det blir alltså, om företaget vinner tillräcklig anslutning, ett väldigt bondetåg till Stockholm, ägnadt att imponera och göra ett kraftigt intryck.

Inbjudarna ha förklarat sin bestämda önskan, att företaget må stå fullständigt fritt från partipolitik, och äfven om det öfvervägande antalet af undertecknarna torde vara högermän, så utesluter detta ingalunda, att säkerligen äfven en stor mängd af de frisinnade landtmännen med glädje skola deltaga.

De närmare anordningarna för samlingen skola träffas af en komité, hvars centrum blir Upsala och den där förlagda byrån för Nationalinsamling till försvaret, med grosshandlare J. E. Frykberg som verkställande ledamot.

I det ofvannämnda uppropet heter det, efter en erinran om de farofyllda tider vi lefva i och vikten af ett kraftigt försvar:

''Nu som i forna dagar hvilar vårt lands oberoende i ej ringa grad på de svensksinnade odalmännens vilja. Sedan urminnes tider hafva Sveriges bönder brukat en jord, öfver hvilken de själfva och icke främmande inkräktare rådt. Vi, som nu bruka Sveriges fria jord, vi vilja ock bevara den åt våra efterkommande. Åt dem vilja vi oförkränkt lämna i arf rätten att ur samma jord, som alltid må förblifva svensk, hämta nya skördar till egen bärgning och fäderneslandets förkofran.

Fäderneslandet är det omistliga och oersättliga. Att förlora dess frihet och oberoende, det är att förlora lifvet. Under främmande ok skulle vår kraft förtvina, vår nationella egenart utplånas. Men mot en sådan möjlighet reser sig förvisso vårt folks själfbevarelsekraft med oaflåtligt växande styrka.''

Slutligen förklara sig undertecknarna villiga att bära de ökade personliga och ekonomiska offer, hvilka världshändelserna och sakkunskapen visa vara nödvändiga för att ett fritt Sverige skall äga bestånd.

Det är i sanning märkliga tecken.

Ett bokslut.

Inkomsterna hafva minskats och utgifterna ökats, enl. redogörelse för Dominions finanser.

En betänklig finansering.

11 MILJONER JÄRNVÄGSSUBSIDIER MER ÄN UNDER 1912.

Af Hon. W. T. White's redogörelse för Dominions finanser under december och de nio första månaderna af fiskaläret framgår, att inkomsterna minskats och utgifterna ökats.

Inkomsterna för december månad uppgingo till $12,931,466, en minskning af $1,210,714, jämfördt med december året förut. Utgifterna uppgingo till $1,157,537, en ökning af $2,149,143. Dominions nettoskuld vid slutet af månaden var $303,562, en ökning af $446,909, jämfördt med en minskning af $3,317,055 under december 1912. Ökningen af utgifter är märklig så tillvida, att den hufvudsäkligen beror på administrationsomkostnader.

Tullinkomsten för december uppgick till $7,537,185, en minskning af $1,174,474. För nio månader utgjorde den $82,538,294, en minskning af $393,215, jämfördt med motsvarande period 1912. Tullinkomsterna komma att med fortsatt minskning i samma skala utgå med fyra miljoner för hela fiskaläret.

Under de nio månaderna hafva Canadas skuldförbindelser, betalbara i London, ökats med 8,871,000. Totalskulden under samma tid ökades med $26,969,000, men sådana tillgångar, som förbindelser från Canadian Northern och Grand Trunk Pacific, satte finansministern i stånd att uppgifva, att nettominskningen i den allmänna skulden för perioden varit $632,352.

Sparbanksdepositioner, placerade af folket hos regeringen minskades under de nio månaderna med $1,100,000. Under de nio månaderna sjönk accisinkomsten med $400,000, postinkomsterna ökades med $750,000, och inkomsterna från offentliga arbeten och järnvägar förhöjdes med $1,500,000.

Under perioden voro regeringens utgifter $27,145,698 större än under samma period året förut. Öfver aderton af dessa miljoner gingo till offentliga arbeten och järnvägssubsidier. Under de nio månaderna betalades för elfva miljoner mera järnvägssubsidier än under samma period året förut.

En hemsk jordbäfning

har inträffat i Japan och förstör staden Kagoshina. Tusentals människor hafva omkommit.

Diskontafgiften sjunker.

Bank of England nedsatte i torsdags diskontafgiften från 5 till 4½ proc.

Våldsam snöstorm.

En våldsam snöstorm gick för några dagar sedan öfver nordvästra Ryssland, och det uppgifves, att 150 personer därunder omkommit.

Tolf dödade i grufexplosion.

Tolf män, fem hvita och sju negrer, blefvo i lördags morse dödade i en grufexplosion i Rock Castle grufvan, tillhörande Davis Creek Coal company, trettiofem mil söder om Birmingham, Ala. Man förmodar, att explosionen uppstått därigenom att gas bildats bland damm i grufvan.

Från Mexico.

Presidio, Texas, den 11 jan. — Den mexikanska federala armén med dess nio generaler utrymde i lördags kväll kl. 9 Ojinaga. De segrande rebellstyrkorna under general Francisco Villa togo omedelbart staden i besittning. Gen. Salvador Mercado, som var Huertas chefkommendant, gick öfver floden och gaf sig i händerna på major McNamee af Förenta Staternas armé.

Från Manitobas legislatur.

Tilläggen till ''Children's act'', introducerade i legislturen af Hon. G. R. Coldwell, undervisningsminister, erhöllo förliden fredag sin andra läsning och sändes till ''law amendments committee'', där tillägg till billen komma att göras. Ingen omröstning om den andra läsningen förekom.

Föreslagen till minister.

Af inträsse för oss svensk-amerikaner är det att veta, att vår landsman doktor S. G. Öhman, pastor i svenska evangelisk lutherska Mariakyrkan i New Britain, Conn., föreslagits till den lediga ministerposten i Sverige. Öfverste Graves, som hitintills beklädt ministerposten, har, som vi förut meddelat, afrest från Sverige för att ej mera återvända.

De amerikanska kongressmännen från Connecticut samt de svenska medlemmarna af kongressen jämte andra dr Öhmans vänner i Washington föra hans talan inför president Wilson och utrikesminister Bryan.